

И, кат' мыслишь старостята си,
За рлстѹж на скръзката си
Ты сълзятѣ задържи.

ИЗВИНЕНИЕ.

Ба! каквы сте вые лѹды,
То е челаки да са чюди
Съ този вашате глѹпи советѣ!

Саникиз като повѣлавамъ,
Има ль нѣщо да мѣнавамъ?

Та що има отъ бѣлаз цвѣтъ?

Бѣло-й бѣлото кочичи,

Но го сѣка млада кичи;

По главѣ си го реди.

Пакъ е бала драга рѹжка,

Но бере ѣж мойта дрѹжка

И ѣж тѹрѣж на гжрды.

Юшь цвѣтъѣ и дрѹгы бѣлы,

Волкото ищешъ, нецавтѣли

И природжтѣ красжтѣ.

Та и мойтѣ космы злѣ ли-й,

Дѣтѣ са рано повѣлаблн? —